

עת"א 50810/02/20 - אליהו קריספיל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 50810-02-20 קריספיל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	אליהו קריספיל (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר לעניין שילובו בסבב חופשות.

העותר טוען כי ריצה עד כה יותר מ-1/4 מתקופת המאסר שנגזרה עליו. התנהגותו בכלא תקינה וחיונית מתפקד כראוי, עבר הליך טיפולי ממשי, סיים טיפול במחלקת התמכרויות בהצלחה ומשתתף בסדנאות ובפעילויות טיפוליות, נעדר עבירות משמעת ומשתלב כאסיר עבודה.

העותר הינו אסיר פלילי, המרצה עונש מאסר של 16 שנה, לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של הריגה ושיבוש מהלכי משפט, מנין תקופת המאסר, החל מיום 24.11.2015.

המשיבה טוענת בכתב התשובה כי העותר ריצה כבר 5 עונשי מאסר, מהאחרון בהם השתחרר ביום 1.3.2009 ואינו עומד בתנאי הסף ליציאה לחופשה, המפורטת בפקנ"צ החופשות - 04.40.00.

סעיף יז(ד) לפרק ג' לפקנ"צ קובע כי אסיר המרצה את מאסרו השלישי, וטרם חלפו 7 שנים מיום ריצוי מאסרו הקודם - הוצאתו לחופשה תישקל רק לאחר שריצה **מחצית** מתקופת מאסרו.

הסעיף מגדיר "**מאסר**" - תקופת מאסר בת 30 יום ומעלה לרבות מאסר המרוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר בשל אי תשלום קנס או מאסר בגין ביטול שחרור על תנאי.

לאור נתוניו של העותר, תנאי הסף ליציאה לחופשה הוא ריצוי מחצית מתקופת המאסר דהיינו לאחר 23.11.2023.

המשיבה מפנה להחלטה ברע"ב 36751-09-13, שם נדון ענין אופן חישוב התקופה של 7 שנים מהמאסר האחרון.

לאחר דיון במעמד הצדדים ניתנה החלטת ביניים להגשת סיכומים.

סיכומי העותר

העותר נדון בבית משפט המחוזי נצרת, לעונש מאסר של 16 שנה שמניינו החל מיום 24.11.2015. מועד שחרורו המלא, 6.2.2.31. עד להגשת העתירה, ריצה תקופת מאסר של 4 שנים ו-3 חודשים.

העותר טוען כי על המאסרים הקודמים של האסיר חלה התיישנות ולא ניתן לחשבם במניין המאסרים. המאסר היחיד שלא חלה עליו התיישנות הוא האחרון משנת 2009. ולכן יש לקבוע שתקופת תנאי הסף של האסיר היא **1/4** מתקופת המאסר ולא **1/2**.

העותר טוען שחוק ההתיישנות שאמנם נועד לצרכים פרוצדורליים תכליתו היא עיקרון הסופיות של עניינים שחלף זמנם.

סיכומי המשיבה

העותר ריצה בעבר 3 עונשי מאסר, כמפורט בסעיף 6 לסיכומים.

הוראות סעיפים 9, 10 לחסד"פ, אליהם הפנה העותר, מתייחסות להתיישנות עבירות לענין **העמדה לדין וביצוע עונש בלבד**, החוק נועד לצרכים פרוצדורליים ובא להגדיר את ניהול המרשם הפלילי ואת נושא מסירת המידע מהמרשם לגופים השונים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי הדין הוא עם המשיבה.

נקודת המוצא היא כי חופשה לאסיר אינה זכות מוקנית אלא הטבה הניתנת ע"י הגורם המנהלי בשב"ס שמוסמך להפעיל את שיקול דעתו על פי הקריטריונים שנקבעו בפקנ"צ ובהתאם לפסיקה מחייבת.

אין מחלוקת כי האסיר ריצה בעברו 3 מאסרים.

אין מחלוקת כי במסגרת תנאי הסף שנקבעו בפקנ"צ אסיר שריצה 3 תקופות מאסר, תנאי הסף להפעלת שיקול דעת בדבר יציאתו לחופשה הוא ריצוי **מחצית** מהתקופה.

המחלוקת בין הצדדים הינה האם מאסרים שריצה האסיר ושחלה לגביהם התיישנות לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים נועדו לצרכים פרוצדורליים.

לא ניתן להתייחס לאדם שריצה עונשי מאסר, כאילו לא ריצה עונש מאסר.

וכדברי חז"ל "אין דומה דיו כתובה על נייר חדש לדיו כתובה ל נייר מחוק". (מסכת אבות פרק ד משנה כ)

אחד השיקולים המרכזיים המנחים את הגורם המנהלי כאשר הם נדשים לחופשת אסיר הינו שאלת המסוכנות של האסיר. מסוכנות זו נלמדת בין היתר מעבירות קודמות ומאסרים קודמים.

מבחינת הגורם המנהלי זוהי ראיה, ודאי ראיה מנהלית, שהוא רשאי לסמוך עליה ולשקול אותה במסגרת שיקוליו. מבחינה מהותית ריצה האסיר 3 עונשי מאסר, גם אם מבחינה פרוצדורלית אלה נמחקו לצרכים מסוימים ומוגבלים.

המאסרים הקודמים, גם אם העבירות שבגינן התיישנו מחמת תקנת השבים, הינם מאסרים שלא ניתן להתעלם מהם ויש להעביר אותם לעניין המאסרים לצורך קביעת תנאי הסף על פי הפקודה.

לפיכך אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, ל' אב תש"פ, 20 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.